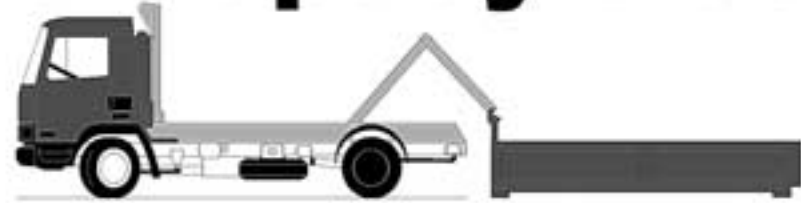

Na odpady s úsměvem

**Likvidace suti a odpadu.
Dovoz písku, betonu, šterku apd.
Vyklizení objektů.**

Do 3 tun a 10m³

**Jiří ZUKAL
tel.: 777 892 902**

BAZÉNY A PŘÍSLUŠENSTVÍ

Internetový prodej bazénů Intex,
bazénové chemie, solárních ohřevů,
filtrací a ostatního příslušenství.

Celou nabídku zboží naleznete na

www.hssshop.cz

Dotazy můžete zasílat na hssshop@seznam.cz
telefon 734 370 351 po 17:00 hod.

Miloslav Šulc, Veleňská 105, Přezletice

HLEDÁM
pro svého syna (6 let)

osobního asistenta/ku

(vhodné nejen pro důchodce)
do přípravné třídy ZŠ.
Pracovní doba: 8-11 hod. (od září 2011).
Doprava z Přezletic zajištěna.

Odměna dohodou. V případě zájmu volejte
na tel.: **723 660 582**
nebo pište na email: tynapopova@seznam.cz

Kdo je kdo, správné řešení:

1. Renata Boudová-poštačka	10. Jitka Šillerová-kultura
2. Květa Loučková-mandl	11. Čarodějnice-oběť
3. Světlana Radová	12. Martin Zajíc
4. Daniela Weinfurtová	13. Laděna Kopáčová
5. Štěpánka Holcová-trafika	14. Lída Červínová
6. Romana Sýkorová-obchod	- místostarostka
7. Eliška Novotná	15. Veronika Vrecionová
8. Ilona Rachová	- starostka
- zastupitelka	16. Petra Kopáčová
9. Ladka Kopáčová-úřad	- zastupitelka.

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE,
PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBEČNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Sluněčko.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

**Děti,
rodiče
a prarodiče...**

**báječné
rodinné
odpoledne**

**TÉMA ČÍSLA: Dešťová kanalizace je na co?
Přece na dešťovou vodu!**

Z OBSAHU:

- Strážkyně pokladu
- Spravujeme i vaši obec
- To bylo v máji...
- Kdo zabil mladou baronku

Přezletice • čtvrtletník zdarma • červen • číslo 25

SLOVO STAROSTKY

Vážení a milí spoluobčané,

Moc vás opět zdravím. Konečně jsme se po dlouhé, chladné zimě dočkali všichni lepšího počasí a já doufám, že nás nyní čeká hezké léto.

Dovolte mi, podat vám jako vždy pár informací o agendě, které se nyní věnujeme. Školka, školka a zase školka. Toto je nyní naše priorita s velkým P. Již jsme vás informovali, že na školku máme připraven pozemek v Kaštanové ulici, máme hotový projekt, vydané územní rozhodnutí. Čekáme teď pouze na vydání stavebního povolení, které vážně na přeložce elektrického vedení, na které pracuje v současnosti ČEZ. Zároveň jsme paralelně s tím požádali o dotaci, jelikož bychom nebyli schopni výstavbu pokrýt z vlastních zdrojů. Vzhledem k tomu, že naprosto netušíme, kdy, kolik a zda vůbec tyto finance obdržíme, pracujeme samozřejmě i na jiném způsobu financování, ale i tento způsob financování je zatím nejistý a laicky řečeno na „dlouhé lokty“.

Protože jsme si zcela vědomi kritické situace s nedostatkem míst ve školkách v blízkém i dalekém okolí, hledáme i nějaká „pro-

vizorní“ řešení. Podařilo se nám dohodnout s městskou částí Vnoř, že by bylo možné pronajmout nám jedno patro v jejich „staré škole“, ačkoliv by to bylo pouze na jeden školní rok 2011-2012. Samozřejmě i toto řešení má mnoho úskalí, bude záležet na nutných stavebních nákladech, požadavcích hygieniků, Krajského úřadu, Ministerstva školství atd. O tom, jak se nám věci budou či nebudou dařit posunovat kupředu, vás budeme opět informovat.

Vedle toho se snad konečně chýlíme ke konci s prací na novém územním plánu. Na-

brali jsme velké zpoždění kvůli vyjádření Krajského úřadu. A zatím bohužel zcela zásadní neúspěch sklízíme ve věci rekonstrukce hlavní silnice naší obce. Již několik let opakovaně vyvíjíme jak osobně, tak i písemně „nátlak“ na majitele této komunikace, tedy na Krajský úřad, aby rekonstrukci provedl. Jak sami vidíte, doposud jsme ve svém úsilí zcela neúspěšní, nicméně slibují, že v něm vytrvají.

Další agenda, které se nyní věnujeme, je vybudování otočky autobusu v horní části obce. Vzhledem ke změně podmínek ze strany Evropské unie, za kterých se vypisuje výběrové řízení na dopravce, opět došlo ke zdržení. Pevně doufáme, že se nám tento úkol povede splnit během roku 2012.

Pracujeme také na přípravě „kultivace“ vodoteče, která je paralelní se Ctěnickým potokem. Zde ale stále řešíme vlastnické vztahy.

Samozřejmě se věnujeme i řadě dalších menších i větších úkolů. Já jsem se ale tímto příspěvkem snažila informovat pouze o těch, na které nejčastěji kladete dotazy, a které vás nejvíce pálí tak, abyste věděli, že nejsme nečinní a snažíme se i díky vašim podnětům dovést věci ke zdárnému konci.

Přeji vám hezký zbytek jara a dětem krásné prázdniny.

Veronika Vrećionová

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 22. 3. 2011

● ZO souhlasilo s doporučením pracovní komise (pro předvýběr společností, zajišťujících koncesní výběrová řízení na provozovatele vodohospodářské infrastruktury). ZO souhlasí s uzavřením Mandátní smlouvy s firmou Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a.s.. ZO pověřilo starostku obce k podpisu Mandátní smlouvy.

● ZO souhlasilo s podáním žádosti o bezúplatný převod pozemku parc. č. 1337/98, k.ú. Vnoř (tento pozemek vznikl novým zaměřováním, jedná se o malý trojúhelník / 8 m²/, těsně přiléhající k místní komunikaci /parc. č. 1349/, která je ve vlastnictví obce), z majetku státu. ZO pověřilo starostku obce k zabezpečení všech právních kroků pro získání uvedeného pozemku.

● ZO souhlasilo s podáním žádosti o bezúplatný převod pozemku parc. č. 531/5, k.ú. Přezletice (Jedná se o další část bezejmenné vodoteče, oddělující starou část obce od nově vznikající výstavby firmy Benuga. Obec má připraven projekt na rekultivaci tohoto vodního toku a vybudování klidové zóny.) z majetku státu. ZO pověřilo starostku obce k zabezpečení všech právních kroků pro získání uvedeného pozemku.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o právní pomoci s JUDr. Dušanem Strýčkem a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

DNE 25. 4. 2011

● ZO souhlasilo s uzavřením Dodatku ke Smlouvě o hrazení nákladů pro ZŠ (ve Vnoři) a pověřilo starostku obce k jeho podpisu.

● Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o čin-

nosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● ZO souhlasilo s návrhem úprav OZV - ZO souhlasilo s Obecně závaznou vyhláškou č. 1/2011 o místních poplatcích a pověřilo starostku obce k podpisu a k zabezpečení řádného vydání OZV; ZO souhlasilo s úpravami OZV č. 3/2008 o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu a kanalizace ve znění obecně závazná vyhláška Obce Přezletice č. 1/2009, a to formou vydání OZV č. 2/2011 (novelizace uvedené OZV č. 3/2008). ZO pověřilo starostku obce k podpisu a zabezpečení řádného vydání OZV; ZO souhlasilo s OZV 2/2011 o zázkazu spalování rostlinných materiálů a pověřilo starostku obce k podpisu a k zabezpečení řádného vydání OZV.

● ZO souhlasilo se zřízením povodňové komise a jmenováním její členy v souladu s návrhem (ing. L. Červínová /předseda komise/, ing. C. Neumann /člen komise/ a p. B. Doležal /člen komise/).

● ZO akceptovalo předloženou nabídku a souhlasilo s navrženou kupní cenou. ZO rozhodlo, že pozemky parc. č. 953/25, 953/26 a 953/27 v k.ú. Vnoř budou prodány vybranému zájemci (manželé Špánkovi). ZO pověřilo starostku obce k přípravě smluvních dokumentů.

● ZO v současnosti nepovažuje rozšiřování místního rozhlasu za nezbytné. Pro informování občanů jsou využívány i další metody, zejm. nově zřízená služba zasílání informativních SMS. Místní rozhlas tedy bude ponechán ve stávajícím rozsahu, rozšiřování do nových lokalit zatím nebude probíhat.

● ZO souhlasilo s připomínkami k návrhu Zásad územního rozvoje Stč. Kraje (Mezi zásadní skutečnosti, proti kterým je nutné vznést ze strany obce námitky, patří zejména výhled rozvoje obcí v kraji /vymezení ploch nadmístní-

ho významu/, stanovení koridoru pro silniční okruh kolem Prahy, stavba silničního obchvatu /nevhodné zařazení stávající průtahové komunikace obcí/, trasa plánované vlakotramvaje a budování cyklostezek.) a pověřilo starostku obce k předání připomínek Krajskému úřadu pro Středočeský kraj.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o smlouvě budoucí č. IV-12-6011410/1, pozemek parc. č. 255/2 (Smlouva se týká přeložky elektřiny pro plánovanou mateřskou školu. V souvislosti s napojením budoucí MŠ je nutné nahradit stávající vedení a vybudovat nové kabelové vedení vysokého a nízkého napětí vč. Technického zázemí /uzemňovací soustava, přípojková skříň/. V souvislosti s budováním infrastruktury je ČEZem požadováno uvalení věcného břemene na dotčený pozemek.) a pověřilo starostku obce k podpisu této smlouvy.

● ZO souhlasilo se záměrem prodat pozemek parc. č. 255/8 o výměře 39 m² v k.ú. Přezletice (Na tomto pozemku bude umístěna nová trafostanice pro mateřskou školu. Dle nových právních postupů je nutné, aby ČEZ byl vlastníkem pozemků pod trafostanicemi /tj. není z jejich strany akceptovatelné pouhé věcné břemeno či pronájem/) a pověřilo starostku obce k řádnému zabezpečení zveřejnění tohoto záměru s tím, že obec se může rozhodnout nabízený pozemek neprodat.

● ZO schválilo a přijalo předložené směrnice (účetního charakteru).

RŮZNÉ:

— informace od kulturní komise – příprava pálení čarodějnic (30.4.) vč. jednání bonusu pro účastníky “čarodějnického pochodu” (tj. masek); příprava Vítání nových občánků (7.5.); příprava Odpoledne pro děti (28.5.).

--- POLICIE KOLEČ V AKCI ---

Hned z kraje si musíme říct, že už mnoho Přezletáků přišlo s obecní policií do více či méně přímého styku – ti, kteří byli chyceni za velmi rychlou jízdu, si to zaslouží, ale v případě překročení rychlosti o 2-3 km/hod by se horlivost služby konajících strážníků měla nasměrovat spíše jiným směrem. Třeba k projíždění okrajových částí obce, které začátkem stavební sezóny začaly

lákat „typaře“ k vyhledávání vhodných objektů k loupení pod rouškou tmy – o to byl vedoucí strážník kolečské policie požádán v květnu.

V předchozím měsíci jsme zase upřednostňovali kontrolu dodržování značky zákaz vjezdu pro nákladní vozy nad 6 tun směrem od Kocandy (severní část obce), protože mnozí řidiči i kamionů si přezletický střed obce pletli se silnicí první a vyšší třídy a používali náš tankodrom jako průtah. 9 pokutovaných si příště rozmyslí, jestli poslechnou navigaci doslova a budou riskovat jízdu po silnicích nižších tříd, které jsou pro nákladní dopravu absolutně nevhodné. Bohužel ale ve spárech policistů uvízli i řidiči, vezoucí zboží našim občanům. Protože moc dobře víme, jak se značky nerespektují, nechtěli jsme doplnit značku zákaz vjezdu dodatkovou tabulkou „Dopravní obsluha vjezdovo-

len“, protože to by byla přímá pozvánka pro všechny projíždějící nákladáky – rače si projekt Přezleticemi, stačí znát jednu ulici a tam přece vezete zboží, že? Dohodli jsme se s policií Koleč, aby do obce ze severního směru pouštěla nákladní vozy na základě předložení dodacího listu, kde je uvedeno datum a adresa příjemce.

Další požadavek krom běžných činností na území obce zněl na kontrolu dodržování dopravního značení na místních komunikacích, zejména na porušování zákazu zastavení na místech, které je fakt k tomu absolutně nevhodné (např. Topolová ulice).

STATISTIKA ČINNOSTI

Přestupek	únor	březen	duben
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	3	2	3
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	0	15	9
Překročení povolené rychlosti	14	3	6
Přestupky proti veřejnému pořádku	0	0	0
Kontrola osob	2	3	2

CO JE NOVÉHO NA www.prezletice.cz

Mnozí návštěvníci našich webových stránek jistě zaregistrovali, že se nám zde objevil nový odkaz na územní plán, kde jsou ke stažení jak textové tak i výkresové části nově navrženého územního plánu obce. Pro ty, kteří se zajímají o směr budoucího rozvoje obce, je určitě skvělé, že si mohou v klidu svého domova podrobně prostudovat všechny zásadní navrhované změny či návrat k řešení např. obslužnosti dopravy z plánu původního.

Anketní otázka, to je kapitola sama pro sebe. Snažíme se před vydáním dalšího čísla Obecního zpravodaje otázku vždy obměňovat, ale upřímně řečeno je stále těžší najít téma, které by zajímalo všechny návštěvníky stránek. Musím bohužel konstatovat, že poslední dvě otázky moc nezaujaly, protože do ankety o nabídce kulturních akcí se zapojilo pouhých 33 lidí a aktuální otázka na téma „Jaký druh in-

formování o událostech v obci preferujete?“ přiměla k odpovědi jenom 18 lidí. Je to škoda, protože bychom rádi naše občany co nejvíce a neaktuálněji informovali o dění v obci a myslili jsme, že odpověď na anketní otázku nás posune dál.

Nicméně jsme rádi, že jsou stránky navštěvované, což se ukazuje na počítadle u každého vyvěšeného dokumentu.

Lída Červínová

Vodné – stočné

Respektive vodnéstočné - magické slůvko, která pro mne bylo v dětství stejně záhadné jako například Ohřelouny (jak denně říkali v rádiu: Ohřelouny, setrvalý stav; trošku se to podobá úspěšné knize a následně divadelní hře „Hrdý Budžes“, z čehož je vidět, že čeština je opravdu i pro rodilé malé Čechy pěkným oříškem).

Vodné a jeho rodný bratr stočné by spolu měli kráčet ruku v ruce ve všech domácích případech napojených na obecní vodovod a kanalizaci. Ne však v případě naší obce. Ke konci roku 2010 bylo v Přezleticích více než 350 čísel popisných jednotlivých rodinných domů, kde žilo skoro 1000 lidí, kteří spotřebovávali pitnou vodu a následně produkovali vodu splaškovou. Co do domu přiteče, to se také vyčistí (v případě vlastní studny se stočné platí paušálem). Tato jednoduchá rovnice ale ne a ne platit. Vezměme to ale pěkně popořádku:

Jistě si všichni vybavujete situaci, kdy za slunečných dní bylo slyšet zurčení vody (a občas i zápach) z kanálových vpustí původní dešťové kanalizace v ulici Veleňské, Liliové, Jiřinkové, Ve Dvorci, Spojovací a Dolní návsi. A což teprve trativody na pole nebo dokonce vytažené hadice skrz plot; o vodoteči Pod zahrady ani nemluvě (ač bych neměla používat vulgární výrazy, zde je to však na místě, protože této vodoteči se hanlivě říká „hovnoteč“). Otázku jak z toho ven, jak zamezit nedovolenému vypouštění odpadních vod v podstatě do volné přírody mělo vyřešit vybudování tlakové kanalizace v obci. Nastal zde malý problém, a to jak přesvědčit občany, aby se všichni na kanalizaci napojili a přestali znečišťovat své okolí?

Nástroj se našel. Zastupitelstvo přijalo vyhlášku o zhodnocení pozemku možností jeho připojení na vodovod a kanalizaci; všichni majitelé nemovitostí se stali plátcí poplatku. Zároveň však existovala možnost osvobození od tohoto poplatku, a to v případě, že byly splněny 3 podmínky:

- 1. v nemovitosti je trvale hlášena alespoň jedna osoba (majitel či osoba jemu blízká)**
- 2. nemovitost byla zkolaudována a kolaudační rozhodnutí nabylo právní moci nejpozději do 1. 10. 2007**
- 3. vlastník připojí nemovitost na hlavní kanalizační řad do dvou let od jeho zkolaudování, tj. do 20. 10. 2010**

Ke splnění těchto podmínek se pak majitel nemovitosti zavázal v čestném prohlášení.

20. října loňského roku skončila definitivně lhůta pro splnění podmínek pro

osvobození platby za zhodnocení pozemku. Zde musím říct, že poplatky se pohybovaly v řádech desítek tisíc, což opravdu není zanedbatelná částka. Visela nad každým z nás jako Damoklův meč...

„Tak a teď můžeme konečně zatočit se všemi hříšníky, kteří nám své splašky používají skoro doprostřed vesnice“ mysleli jsme si bláhově. Požádali jsme našeho provozovatele vodovodu a kanalizace VaK Zápy o evidenci plateb občanů vodného, respektive stočného, abychom ji mohli porovnat s naší evidencí namontovaných čerpadel, protože bez čerpadla nelze tlakovou kanalizaci používat (důvody PROC zrovna tlaková byly x-krát vysvětlovány).

Jenže naše evidence se podstatně rozcházel s evidencí provozovatele; největším problémem bylo zjištění, že v některých nemovitostech bylo i více než dva roky namontováno čerpadlo, ale stočné nebylo účtováno. CELKEM se jednalo o více než 100 nemovitostí, tj. skoro – neboli 25% přezletických čísel popisných.

Proto jsme rozeslali mezi vás dopisy s žádostí o spolupráci při evidenci nemovitostí připojených na kanalizaci. Musím říct, že naprostá většina lidí nám pomohla a doklad o placení stočného či smlouvu s provozovatelem poskytla, takže V BŘEZNU jsme si mysleli, že jsme dospěli do konce. Bohužel i pro nás velmi nepříjemného, protože jsme museli na základě porušení čestného prohlášení některým majitelům nemovitostí dopočítat poplatek za zhodnocení pozemku, což jsme vůbec neměli v plánu.

Optimisticky jsme doufali, že se z vodoteče stane letos na jaře zase vodní tok... který budeme moci začít reaktivovat. Zatím alespoň v projektu. Nestalo se. Bohužel je i nadále jakákoliv cesta po obci podél dešťové kanalizace doprovázena zápachem zcela typickým pro fekální vody, který se stále line v podstatě ze všech kanálových vpustí. Takže jsme opět rozeslali dopisy, tentokrát pro majitele všech nemovitostí, které sousedí s původní dešťovou kanalizací – zde je jeho text pro informaci a hlavně pro ty, kteří na něj nějak zapomněli reagovat:

Vážená paní, vážený pane.

Je nám velmi líto, že se na Vás musíme obracet s problematikou nepovoleného vypouštění odpadních vod do dešťové kanalizace v naší obci, ale bohužel Vaše nemovitost přímo sousedí s touto kanalizací, ve které se i po připojení všech domů na tlakovou kanalizaci objevují nadále nepovolené nátoky splaškové vody!

Oslovujeme tímto dopisem všechny

majitele nemovitostí podél ulice Veleňské, Liliové, Jiřinkové, Spojovací, Dolní návse a Ve Dvorci, a to bez výjimky, a jsme si plně vědomi, že naprostá většina z vás je připojena všemi odpadními svody (kuchyň, koupelna, záchod) na tlakovou kanalizaci.

Bohužel někdo pravděpodobně používá i nadále původní trativod, což dokazuje voda v dešťové kanalizaci a hlavně zápach, který je každý den cítit z kanalizačních vpustí na Horní i Dolní návsi. Důrazně upozorňujeme, že tím porušují zákon č. 254/2001 Sb. o vodách (vodní zákon) jmenovitě § 8 (povolení k vypouštění odpadních vod do povrch.vod), § 38 (odpadní vody) a § 42 (opatření k nápravě) a vystavují se postihu podle Hlavy XII, Díl 1 Přestupky, § 116 s následnou pokutou až do výše 100.000,- Kč a kterou vyměří příslušný Vodoprávní úřad či Česká inspekce životního prostředí.

V nejbližší době zadáme odborné firmě provedení kamerových zkoušek původní dešťové kanalizace, kde kamera zcela spolehlivě odhalí veškeré nepovolené nátoky; tato zaústění budou „zavičkována“ a odpadní voda se bude posléze hromadit na pozemku, odkud byla nepovoleně vypouštěna. Žádáme vás proto o dodržování zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a máte-li na vašem pozemku nějaký „zapomenutý trativod“, uveďte vše co nejrychleji do souladu s vodním zákonem.

V květnu pracovník obce Ludvík Vocásek vyčistil koryto výše zmíněné vodoteče, odstranil veškeré překážky, které bránily průtoku vody, a zároveň koryto více vypsádoval. Doufejme, že tím byl položen jeden z prvních základních kamenů postupné přeměny „hovnoteče“ (pardon) zpět na vodoteč a po dořešení vlastnických práv k pozemkům podle vodoteče budeme moci přistoupit k její plánované revitalizaci i jejího okolí a přeměny celé oblasti na vycházkovou zónu.

Připojení přezletických domů na kanalizaci

Jestli bylo něco velmi podrobně sledováno, tak to bylo připojování jednotlivých nemovitostí na kanalizaci; sousedský drobnou

hled je opravdu pečlivý. Jen by bylo fajn, když už někdo považuje za nutné upozornit na to, že jeho (pravděpodobně) soused není připojen a má potřebu to řešit s obcí, ať přijde osobně nebo se spojí telefonicky, ale ať nepoužívá nepodepsané SMS. Na anonymy neodpovídáme.

Dovolte nám pro lepší informace stručné shrnutí:

V obci je k dnešnímu dni (17. 5. 11) zaevidováno **378 čísel popisných** (tj. zkolaudovaných domů) a 17 staveb je v různých fázích výstavby. Z celkového počtu nemovitostí zůstaly **ke dni 20. 10. 2010** (tj. dni, ke kterému vypršela platnost žádosti o osvobození od poplatku za zhodnocení pozemku možností jeho připojení na obecní kanalizaci a vodovod podle OZV č.3/2008) **nepřipojeni 34 nemovitosti.**

Důvody byly tyto:

- **11 majitelů nemovitostí požádalo o výjimku (připojení během roku 2011)**
- **11 majitelů zaplatilo zhodnocovací poplatek, ale nemovitost je neobydlena (rekonstrukce, prodej, zbourání a stavba nově)**
- **1 majitel nemovitost připojil, ale z důvodu neobydlenosti domu zatím kanalizaci nezprovoznil**
- **6 majitelů zaplatilo zhodnocovací poplatek a připravuje připojení na obecní kanalizaci nebo dokládá na základě nepropustné jímky pravidelnou likvidaci odpadních vod**
- **5 majitelů nemovitost nepřipojilo, ačkoliv žádalo o osvobození od poplatku; byl jim zaslán platební výměr na splnění poplatkové povinnosti a požadováno dořešení likvidace odpadních vod podle zákona č. 54/2004 Sb. o vodách**

Nebojte se, že výčtem 34 nepřipojených nemovitostí naše práce končí, naopak. Musíme vše dotáhnout do konce, pohlídat si odložené termíny připojení včetně zaplacení poplatku za zhodnocení pozemky, abychom měřili všem našim občanům stejně.

Přejeme všem připojeným, aby jim fungovala kanalizace i vodovod k nejvyšší spokojenosti a možné problémy třeba s čerpadlem byly skutečně jen drobnými potížemi, které se podaří našim technickým pracovníkům rychle odstranit. Důležité je si včas uvědomit, co do kanalizace patří (veškeré informace jsou na webových stránkách či přímo na OÚ) a co ne a dát si **POZOR NA DĚTSKÉ VLNĚNÉ UBROUSKY!**

Jedno malé upozornění na závěr:

Splátkový kalendář, kterým vyšla obec vstříc jak pro placení poplatku, tak pro splácení čerpadla, je **NUTNO DODRŽOVAT** a uvědomit si, že termíny splátek, které jste podepsali, jsou závazné. Není možné každý měsíc upomínat 5 majitelů nemovitostí o další splátku – nehorší je, že slíbí přijít dnes, zítra, pozítří, do konce týdne ... ale rozhodně neprijdou. V nejbližších dnech dostanou od nás poslední dopis s upozorněním na dodržování splátkového kalendáře, poté vše postoupíme právnímu zástupci; konečným řešením je pak EXEKUCE.

Vyhláška o zákazu pálení rostlinného odpadu

Bohužel selhaly všechny ostatní způsoby, jak přesvědčit některé Přezletáky, že i větve, části stromů, listí, tráva a plevel **jsou odpad** a nakládá se s ním podle platných zákonů a místních vyhlášek. Zákon č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší zcela jednoznačně zakazuje pálit mokry zahradní odpad – z toho plyne, všichni ti, kteří své okolí obtěžovali kouřem a zápachem, měli velké štěstí, že s nimi nebylo zahájeno správní řízení! Sankce za porušení tohoto zákona jsou podle §40 docela vysoké – **pokuta od 500,- do 150.000,- Kč.**

Otázkou suchého zahradního odpadu jako listí a seno se však zákon nezabývá, proto zastupitelstvo schválilo (viz Zprávy ze zasedání zastupitelstva) OZV č.2/2011, kterou se stanovuje zákaz spalování veškerých rostlinných materiálů v obci Přezletice. Porušením této vyhlášky je **pokutováno** podle zákona č.200/1990 Sb. o přestupcích a může být viníkoví uložena pokuta **až do výše 30.000,- Kč.**

Ani v jednom případě se nejedná o malé

částky, proto by si všichni „paliči“ měli včas uvědomit, zda se jim vyplatí riskovat pokutu a nebo konečně začnou využívat obecní systém likvidace veškerého odpadu!

Zvláštní upozornění: vyhláška neomezuje ani nezakazuje grilování v zahradních grilech a ani pečení buřtů či masa na otevřených ohništích. Ohníček na buřty si udělat můžete, protože zde se spaluje palivové dříví, což jsou i SUCHÉ nalámané větve z vaší zahrady.

Úklid u archeologického naleziště Zlatý kopec

To je zajímavé, ještě nedávno by stačil titulke Úklid na Zlatém kopci a všichni by věděli, o které místo se jedná. Nechme místa místy a zaměříme se na problematiku okolí našeho naleziště; po skončení jarních zemědělských prací by měli pracovníci Agra Brázdím za sebou důsledně zamykat závory na obou stranách asfaltové cesty. Tím by mělo odpadnout uskačování chodců i cyklistů všeho věku a velikosti před „závodními“ auty, jejichž šoféři si tuto cestu pletli s erzetou (rychlostní zkouškou na rallye –pozn.red.). Zároveň naši zaměstnanci OPĚT uklidili prostor na kopci, kde sice byla a je krásná vyhlídka do okolí, dokonce až na Říp, ale zároveň zde byl hnusný pohled do místa naleziště, protože spousta „ekologů“ si myslí, že každou větší díru do země je potřeba zaplnit odpadem a nejlépe starými pneumatikami a plasty.

Jménem všech cyklistů i výletníků a jen tak procházejících se lidí doufám, že nám čistý Zlatý kopec vydrží co nejdéle.

LÍDA ČERVÍNOVÁ

Na slovíčko s paní...

Že to trochu připomíná zase pohádku? Nepřipomíná a jak bývá v našich povídkách s Přezletáky zvykem, vždycky se naše povídání nějakou tou pohádkou šmrncne; tentokrát to je spíše dobrodružný příběh, příběh jednoho obrazu Československé obce legionářské, Jednoty Vinoř.

„Život je jen náhoda“ zpívali V+W a já k tomu skromně dodám, že i náměty našeho povídání jsou náhody. Nejinak je tomu i v případě přezletických legionářů a dcery jednoho

Vlastou Pištěčkovou, pokračující

z nich, člena 22.francouzského střeleckého pluku pana Antonína Potůčka. Zcela náhodou jsem se dozvěděla, že paní Pištěčková má doma na zdi pověšený obraz, respektive tablo, legionářů Jednoty Vinoř, kde byli sdružení legionáři z Přezletic, Podolanky a Vinoře. Je květen, slaví se konec 2.světové války a vlastně konec poslední světové války, tak se pojďme vydat do války první světové, do dob Rakouska-Uherska ...

● **Můžu se nejdřív podívat na ten obraz?**

„Ale samozřejmě, mám ho pověšený na chodbě,“ říká paní Pištěčková a vede mne před zasklené tablo, na kterém je 48 fotografií a nápis: Čsl. Obec legionářská, Jednota Vinoř, věnováno k 20. výročí bitvy u Zborova (pro informaci: 2. 7. 1917). V první řadě jsou dvě velké fotografie prezidentů Masaryka a Beneše, mezi nimi jsou fotky zemřelých legionářů a ve zbylých řadách jsou fotky jednotlivých legionářů včetně jejich příslušnosti k zahraniční ar-

mádě- francouzské, italské, ruské. Je zde i 14 Přezletáků, z nichž 4 byli v době fotografování již po smrti: **Kalina Ant.** 1. stf. rus. pl., **Tichý Jos.** 6. stf. pl., **Buriánek Jan** stf. rus. pl., **Fojt Václ.** 32. stf. pl. Zde jsou jména zbylých 10: **Pokorný Ant.** 1.rus.pl., **Semecký Jar.** 34. stf. pl., **Špánek Emil** 1.stf.pl., **Fieger Boh.** 31.stf.it.pl., **Reichel Ant.** 10.stf. pl., **Kuchař Jar.** Tylové intendant., **Hruška Em.** 3. stf. pl., **Malý Václ.** 7. Tatranský stf. pl., **Potůček Ant.** 22. fr. stf. pl., **Šulec Ant.** 6. stf. rus. pl). „Tatínek je druhý odspodu v baretu francouzských legií.“

● **Jak se k legiím vlastně dostal?**

„V 18 letech šel jako dobrovolník do rakouské armády a musel na frontu. Krátce potom ale zběhl, zajali ho Francouzi a internovali na Korsice. Spolu se svými ‚spoluvězni‘ pak vstoupil do legií a bojoval po boku Francouzů až do konce války. Po návratu do vlasti dostal docela velkou rentu,

myslím, že to bylo skoro 1000 korun, protože díky granátu přišel o část prstů i dlaně na levé ruce. Ale nemyslím, že by ho ten hendikep výrazně omezoval, naučil se s tím žít i manuálně pracovat.“

● **Obraz je věnován k 20.výročí bitvy u Zborova. To se legionáři z Jednoty vinořské sešli kvůli focení?**

„Ne, ne. Oni se scházeli pravidelně každý rok v legionářském klubu na Invalidovně. Paní Pištěčková se začne smát. Maminka mi tenkrát říkala: ‚Trvalo to týden a stálo to moc peněz.‘ Když vypukla 2.světová válka a obsadili nás Němci, tak se pochopitelně staří legionáři už mohli scházet jen potají a nebo spíš ani to ne, protože po nich gestapo šlo. A hrozné je, že to bývalo většinou na udání. Tatínek vzal ten obraz z Invalidovny a schoval ho. Tehdy jsme bydleli na Velešské v pronajatém domku od pana Tomka, a tam tatínek obraz zadržel. Zároveň schoval i svou legionářskou uniformu, kterou vytáhl ve dnech květnového pražského povstání a šel v ní slavít na Staroměstské náměstí konec války. Ruské osvoboditele už tak moc nevítal, od kamarádů z legií věděl své ...“

● **Takže po válce se obraz nevrátil na Invalidovnu, ale alespoň ze zdi na ni. To by se tehdejší vláde také moc nelíbilo.**

„Také jsme se tím raději moc nechlubili. I když skoro každý znal náš postoj ke KSČ

a možná si někteří vzpomenou na mého otce, který honil okolo baráku některé soudruhy se sekýrou za to, že nám komunisti vzali pole. Tatínek se naštěstí vrhnul do stavby domu na parcele, kterou koupil už ve 44. roce. Já se pak vdala, odstěhovala se za manželem do Prahy – Podolí, kde se nám narodily tři děti. Bydleli jsme tam 30 let a teprve v roce 1980 jsme se přestěhovali zpátky do Přezletic, nemohla jsem nechat maminku samotnou. Nejmladší Jarmile jsme nechali být a starší děti Vlasta a Standa se přestěhovaly i s rodinami s námi. Tenkrát to ale bylo spíš než domov jejich zimoviště.“

● **Já vím! Jezdily s cirkusem. Nemohu se nezeptat, jak se k tomu dostaly?**

„Nejstarší dcera Vlasta začala chodit na balet, který byl spojen i s artistikou. To zaujalo druhorozeného Standa a začal tam chodit také. Oba nakonec s baletem skončili a zaměřili se už jenom na artistiku a Vlastu vybrali k vystupování ve varieté. Krátce nato dostala nabídku na angažmá do Rumunska, kam jsme s ní jako rodina odjeli. To už se věnovaly artistice všechny tři děti. No a přišel rok 68. Já zůstala s holkama v Rumunsku i dál a Standa se vrátil s manželem, protože musel chodit do školy. Kromě toho hrál i fotbal, vybrali si ho do Sparty, ale ani to ho nezastavilo a po dokončení školy se s tátou vrátil za námi k cirkusu Humberto – táta dělal řidiče, já byla v pokladně a děti vystupovaly. Sjezdili jsme Balkán, Rusko, Německo i Jugoslávii.“

strážkyní pokladu

● **A děti si pochopitelně našly u cirkusu partnery.**

„Tak to nebylo vůbec jednoduché, oni cirkusácké rody si mezi sebe jen tak někoho nechtějí pustit, obzvláště jsou-li to, chrapouni, což jsme byli.“

● **To nezíní moc hezky.**

„Naopak, my na to byli pyšní. My měli školy, oni byli zase cirkusáci do morku kostí. VŠak si taky Standa s Editou užili.“ A paní Pištěčková začne vyprávět příběh podobný sporu Monteků a Kapuletů, který ale v případě Pištěčků a Berousků skončil dobře. „Dokázaly si vybojovat svoje. A bylo hotovo. Jezdila jsem s cirkusem od roku 1964 do 80.roku, na zimu se vracela do Čech, kde jsem na Barrandově dělala kostymérku; pak jsem si na sezónu vzala náhradní volno a jelo se po Evropě. Bylo to fajn.“

● **Takže toulavá krev se začátkem 80.let usadila. Stýskalo se Vám?**

„To víte, že ano. Ale tady jsem měla dům, zahrádku... A pejska, který vlastně tu toulavou krev zdědil po své paničce. Žeryk, to byl tulák. Krásný černý foxteriér- zakrslík, který neměl ani dvě kila váhy, zato měl dost neposednou povahu, vždycky mi utekl. No samozřejmě za nějakou háravou fenou, takže měl po Přezleticích děti jako smetl. Dožil se krásných 17 let, i když jsme ho raději nechali v 8 letech vykastrovat, a já už si žádného dalšího pejska nepořídila.“

● **Tak to si jistě mnozí majitelé fen oddechli. Ještě poslední otázku, typickou pro Přezletáky. Co Vy a sport?**

„Ještěže jste mi to připomněla, vždyť za chvíli začíná další zápas na mistrovství světa v hokeji, musím se jít koukat.“

K tomu nemám co dodat, dodává spíš paní Pištěčková - informace o národních družstvech z dob, kdy se hrálo bez helem, chráničů a jiných vymožeností; tenhle přehled by jí mohl závidět kdejaký chlap. Nebudu zdržovat, takže jen poděkuji za čas věnovaný vzpomínkám na přezletické legionáře i život na čtyřech kolech. **LČ**

K čemu jsou vlastně pravidla silničního provozu?

Asi k tomu, aby snaživí úředníci ministerstva dopravy či dopravních inspektorátů měli co dělat. Protože běžný motorista se pravidly celkem vůbec nezaobírá a v podstatě ho obtěžují. Ani nemusíme hledat v černých kronikách, co se kde stalo, protože se stačí dívat během jízdy kolem sebe – předjíždění na plné čáře, „myšky“ jedna za druhou, o „zipu“ si mnozí myslí, že je pouze u kalhot, dodržování rychlosti je pro dětičky, a dopravní značky jsou jenom pěkné ozdoby podél silnic a ulic a obce si do nich ukládají peníze jako do kempelčičky.

Nejsem svatá ani Mirek Dušín a na určitých úsecích silnic a dálnic také nejedu tak úplně povolenou rychlostí, ale jsou situace, kdy prostě nohu z plynu sundám a zejména po místních komunikacích jedu fakt pomalu, a to „na dvojku“. Někde to rychleji nedovoluje povrch z udusané hlíny a s výmoly podobnými krátery po dopadu meteoritu, jinde to nedovolí dodržování přednosti zprava, dále nepřehledný vjezd do zatáčky a nebo to přímo prikazuje dopravní značka jako je například velká modrá značka s hrajícími si dětmi a domem v pozadí – tady se smí jezdit pouhých 20 km za hodinu. Podle rychlosti mnohých vozidel ale jejich řidiči tuto značku neznají, proto si jí raději připomeňme.

Bohužel toto není jediná dopravní značka, kterou řidiči neznají; a nijak je neomlouvá, že jsou převážně přesporní. Opravdu by mnohých z nás zajímalo, co je na této značce k nepochopení? Značku zde obec nechala nainstalovat z důvodu ochrany nového povrchu vozovky, která pouze dostala nový asfaltový potah, ale svými parametry je zcela nevhodná pro průjezd těžkých nákladních vozidel. Dopravní obsluha místních staveb (zejména v Okálově) to prostě nehodlá respektovat, ačkoliv byli majitelé staveb na tento fakt osobně několikrát upozorněni. Dokonce jsme připravili objízdnu trasu, ale krátce po instalaci dopravní značky na rohu Horní návsi a Velešské se stala neuvěřitelná věc – řidič kamionu, který obcí jen projížděl severním směrem, respektoval značku a odbočil do Akátové ulice, odkud pak musel horko těžko vycouvat. No vidíte, cizí to respektuje a místní nic!

A do třetice ověření znalosti pravidel silničního provozu. Otázku skoro do kvízu zní, jestli mohou po lesních a polních cestách jakož i po polích a loukách jezdit motorová vozidla jednostopá, nebo dvoustopá? NEMOHOU! Na tyto cesty mohou vozidla pouze se zvláštním povolením lesů nebo majitelů polností, což rozhodně naši řidiči krosových motorek nebo čtyřkolek nemají. Kde v sobě berou tu drzost, že si jezdí po cestách pro pěší, které ještě ke všemu svou bezohlednou rychlou jízdou ohrožují?! Ať se vyrádí na motokrosově dráze a ne na území naší obce.

Policie Koleč, která nám zatím supluje chybějící obecní policii, už byla zastupiteli obce požádána o nepravdivé kontroly všech výše uvedených přestupků. Zatím pouze trest v podobě pokuty je jediným řešením, jak přinutit dopravní hulváty k respektování pravidel jak provozu, tak slušného chování. **LČ**

--- HISTORICKÉ

Je květen neboli máj a tak to svádí podívat se trochu zblízka na přezletické Máje, které se koncem května s železnou pravidelností slavily rok co rok. Je škoda, že sametová revoluce spoustu starých zvyků odsunula do zapomnění, protože ne všechny původní tradice byly „komunistické“. Ba naopak. Když jsme si prohlížela dobové fotky, viděla jsem cesty a hlavně Horní náves doslova v obležení diváků, kteří se na přezletické Máje přijeli podívat i z dalekého daleka. Prý tu snad jednou byla i Československá televize.

podobně, protože kluci chodili v partě a se zdobením májky pro svou „milou“ si pomáhali. A čím zdobili? Nejvíce barevnými květinami, které potají získávali ze zahrad svých sousedů. Někdo by mohl říct krádež, ale ono to bylo jinak – tuto tradici v obci všichni ctíli a naopak se snažili mít květiny na své zahradě co nejkrásnější, aby právě jimi vypěstované kytky dělaly na divčích májkách tu největší parádu. Místní

padlých na Dolní návsi – foto 2. V průvodu pak krojované páry děvčat a mláďenců vyzály po obci pěkně dům od domu, aby před každou májkou byla provedena v kole tamní slečna. Průvod doprovázela kapela, která se zpravidla vezla na valníku taženém traktorem, to aby se muzikanti nemuseli tahat s těžkými nástroji. Kdoví, třeba i proto, aby se jim nepletly nohy po tolikerém občerstvení. Nedílnou součástí průvodu i oslav

PŘEZLETICKÉ MÁJE

1

Přezletické máje se konaly zpravidla kolem 20.května a jejich příprava zabrala zejména mláďencům i více než týden. Bylo potřeba dojet do lesa, většinou k panu hajnému do Staré Boleslavi, a porazit smrk, který se pak vztyčil na Horní návsi jako obecní májka. Měl oloupanou kůru a nahoře chvojím a květinami ozdobený věnec. Ten pak býval terčem útoků mláďenců z okolních obcí, a proto se celý den a noc co noc musela májka do nedělní slavnosti hlídat. To by byla jinak ostuda, zahájit máje s poraženou májkou.

Kromě velké máje se kácely drobné náletové břízky, které pak v sobotní noci stavěli mláďenci před domy přezletických děvčat (původní májky byly podobné jako velká hlavní májka – foto 1). Která dívka měla nejvíce obdivovatelů, té pak místní mladíci korunu břízky nejvíce nazdobili. Většinou byly všechny májky ozdobené

mladíci se také při trhání kytek snažili chovat ohleduplně, tedy pokud nebyli zrovna posilnění na kuráž až moc. Setkávali se totiž v sobotní podvečer na dvoře Horní hospody, odkud se vydávali na svoji rádooby loupeživou výpravu.

Ani v rodinách děvčat se nezahálelo, protože bylo potřeba připravit co nejlepší občerstvení pro mládence, kteří si v neděli přijdou zatancovat s dívkou před májkou; pekly se koláče a jiné dobroty, připravovala se štamplička s něčím ostřejším.

V neděli se Máje zahajovaly u pomníku

byly postavy Myslivce, Drába a Kecala, které ke staročeské slavnosti prostě neodmyslitelně patří.

Odpoledne se pak všichni včetně „diváků“ shromáždili u velké májky před statkem U Křenů a krojovaná mládež zatančila staročeskou besedu. Poté se všichni přesunuli na májovou zábavu do hospody Na náměstí, kde už vyhrávala další kapela, složená

2

z „čerstvých“ muzikantů, a hrálo, zpívalo a tančilo se až do bílého rána.

Jednou byla ale příprava Májů narušena činem přímo kriminálním. Poslechněme si hlavního aktéra „chuligánství a skoro vraždy“ **pana Jaroslava Havazíka:**

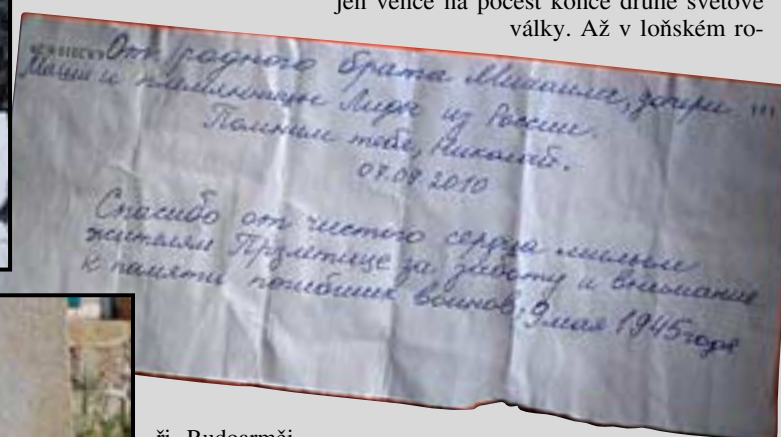
DR(O)BEČKY ---

„Když se v Akci Z stavěl kulturák, byla pochopitelně hospoda zavřená a my ‚mláďenci‘ jsme se museli jít posilnit a ukout plány na ozdobení májí do vedlejší VINOŘE, šli jsme do hospody ke Karouškovi. Cesta domů byla delší, ale zase vedla okolo domu Tomíčkových, kteří měli v zahradě ten nejkrásnější bez. Tak jsme si pro něj vlezli... jenomže jsme byli asi trochu hlučnější a pan Tomíček si myslel, že mu dům někdo přepadl. Začal křičet: ‚Přepadli mě chuligáni a vraždí mi manželku.‘ a rozběhl se ke kapliče a začal zvonit jako o život. No a my běželi domů také jako o život. Jenže pan Tomíček zavolal i esenbáky a ti si pěkně po ránu druhý den přijeli tudorem k nám domů. Naložili mě do auta a jezdili se mnou po vsi, prý kdo tam byl se mnou a tak. Nic jsem jim

to jenom mohyla, bez hrobu, ale na konci války zde byli skutečně pohřbeni čty-

dě, kteří tvrdili, že zde byl pochován jejich příbuzný, tak se přijeli do Přezletic podívat. Dlouhá léta se k pomníku kladly jen věnce na počest konce druhé světové války. Až v loňském ro-

neřekl, ale oni to stejně věděli, takže se mnou sepsali protokol, vše mi pěkně založili do ‚papírů‘ a Máje mohly začít. Myslel jsem si, že tím vše skončilo, ale kdepak. Na podzim jsem narukoval na Šumavu k Pohraniční strážní a za pár týdnů se objevili policisté prvně a já absolvoval opět výslech ohledně krádeže bezu, to z mého pohledu, pro esenbáky to fakt snad bylo vyšetřování pokusu o vraždu. Když mě přijeli vyslýchat poněkoli káté, zavolal si mě i můj náčelník a zjišťoval můj psychický stav, prý abych se pod tlakem nezastřelil. Tak to mě opravdu ani nenapadlo.‘ (i po 53 letech vyvolá vzpomínka na krádež bezu na tváři pana Havazíka úsměv)

● Druhá vzpomínka na májové dny nás zavede opět k pomníkům, pomníku padlých Rudoarmějců. Dnes je

ři Rudoarmějci, kteří padli na katastru Přezletic. Později byli sice exhumováni a jejich ostatky převezeny na centrální pohřebiště na pražských Olšanech, pomník na jejich počest tu však zůstal dál. Kdysi v 60. letech se podle vzpomínek pana Tupálka objevili nějací Rusové na Místním úřa-

ce se na původním hrobě objevily čerstvé květiny, mezi kterými byl založen lístek psaný azbukou.

Krátký vzkaz od rodného bratra jednoho ze zabitých Rudoarmějců byl i poděkováním lidem Přezletic, kteří se o pomník stále starají:

„Od rodného bratra Michaila, dcery Máši a příbuzné Lidy z Ruska.

Vzpomínáme na Tebe, Nikolaji - 7. 9. 2010

Díky z čistého srdce milých obyvatelů Přezletic za péči a starostlivost o naše padlé vojáky 9. 5. 1945

LČ

PŘEZLETICE V OBRAZECH

První letošní bouřka přišla 29. dubna večer. Druhý den ráno se nad Ctěnickým hájem klenula i první letošní duha.

Beobachtungstelle alébrž pozorovatelná, pravil by strýc Pepín v Postřizínách. No není to nádhera mít náves jako na dlani?

Když Zelený čtvrtek, tak všechno zelené, pivo nevyjímaje. Bylo trošku zvláštní, chuťově se mi vybavila limonáda Amára, ale když byl ten Zelený čtvrtek, šup tam s třináctkou.

A zase bouřka, dešť a vítr. Tentokrát to odnesla vrba vedle bývalé autobusové zastávky u rybníka.

To byl boj o frézu! Bohužel nikoliv úspěšný, protože alespoň malinké opravení silnic by tu fréza musela strávit několik dní a nikoliv hodin. No nic, budeme bojovat dál...

Sázím buky, vedle jedle,... Ba ne, jsou to javory, protože pokračujeme ve vysazování nových stromů.

Vodní dílo, jehož stavitelem není známý rybníkář Jakub Krčín z Jelčan, ale Ludvík Vocásek z Přezletic. Díky přehradám úžasně vyčistil koryto naší staré známé h..teče. Ludví, díky moc.

Nečmáráme si jen tak po silnici, ani neděláme za někým tlustou čáru, prostě malujeme žluté vodorovné dopravní značky - tato zakazuje zastavení, o zákazu stání nemluvě. Každý dům má jedno vydlážděné parkovací místo vedle vozovky, takže to, prosím, dodržujte a neparkujte na místech pro vyhýbání dvou protijedoucích vozidel.

Květnové kruté přizemní mrazíky spálily spodní listy ořešáku na uhel; o pár metrů výš jsou listy skoro stejně zelené jako u těch stromů, které chrání okolní domy.

Díky opravě fasády vzniklo na čas tématické dětské hřiště, ze kterého by měl radost kdejaký terorista (pardon). Pracovní název „s bombou v zádech“.

A na závěr něco pro štěstí: až půjdete po Dolní návsi, koukněte nahoru a honem se chytňte za knoflík. Je tam totiž dnes a denně komíník.

Přišlo jaro do vsi

Tradiční jarní setkání místních seniorů

Jarní sezóna jako vždy začala dubnovým setkáním seniorů, kteří středeční večer a podvečer využijí ještě naposled k setkání se svými sousedy, než jim příroda zavelí, že je čas se vydat do zahrádek a pilně sázet, vysazovat, přesazovat... Proště mít nejkrásnější zahrádku či předzahrádku smajlík.

Teď je ale zatím ještě čas na zábavu, kterou mohou jít s úsměvem vstříc dalším létům. A může jich být klidně i devadesát! Nádherne kulatiny oslavil začátkem dubna pan Vendelín Zloch z ulice Pod vinořským hájem a jako čerstvý „devadesátník“ přijel mezi své sousedy do společenského sálu na tradiční jarní setkání místních seniorů. Senioři jsou to ale pouze podle rodného listu, protože jejich elán by jim mohl závidět kdejaký mladoch.

Už před 16. hodinou byly stoly obsazeny známými „partičkami“ kamarádů a kamará-

dek“ z dětství, kteří si při kávě a zákuscích vzpomínali na dobu svého mládí, ale zároveň probrali události dnešních dní, a to včetně rozbitých silnic a problémů na zahrádkách svých i sousedů.

Hovory byly přerušeny příchodem pana Milana Černohe, který na pódiu rozezněl struny své akustické kytary a všichni přítomní se rázem ocitli v době Osvo- bozeného divadla, poválečných let a vůbec roků svého bezstarostného

s harmonikou pana Zahradníčka staršího, tentokrát musel syn zastoupit nemocného otce a zvládl to par excellence; taneční miniparket doslova praskal ve švech. „To jsem ani netušil, že mi bude dneska dělat předskokana pan Černohe“ podotkl o přestávce mladší z rodiny Zahradníčků. Vypil rychle limonádu a hned se vracel na pódiu, aby zahrál na přání pro jubilanta Děti z Pirea.

Nádherný večer se i díky ošklivému počasí vydařil, protože co dělat v dešti jiného než vyrazit mezi své blízké a kamarády. Takže na podzim při svatomartinském setkání nashle.

...a s ním spousta kulturních akcí

mládí; pěkně si pak zplna hrdla zaspívali tehdejší hity. Více než hodinové vystoupení bylo vlastně jen začátkem večerní zábavy, která pokračovala po večeri na tanečním parketu za doprovodu kláves a zpěvu pana Zahradníčka mladšího. I když jeho hra na klávesy bývá na seniorských akcích spjata

Výlet za tajemstvím výroby svíček

Duben byl kulturními akcemi doslova nabitý – jen se rozešli večer senioři do svých domovů, začali se mnozí z nich chystat na sobotní výlet za tajemstvím výroby svíček do blízkých Šestajovic. Pro některé to byl už druhý výlet, ale to vůbec nevadilo, protože zejména děti by si (podle jejich rozzářených očí a semknutých rtů při soustředění se na práci) mohly vyrábět svíčky třeba každý víkend. Jarní předvelikonoční čas byl znát i v provozovně; tentokrát si návštěvníci mohli vyrobit svíčku s tematikou velikonoce, kdy se tekutý vosk lil do skořápek od vajíček, jejichž nepřebernou zásobu zajistila paní Hanzlíková a její holky. A to dokonce bez nehody skořápky přežily cestu autobusem z Přezletic, který doslova praskal ve švech a mnozí malí výletníci museli sedět na klínech svých rodičů či prarodičů – takový byl o výlet zájem! Nejen výroba svíček, ale návštěva minizoo, která je součástí výroby svíček dávala jasně najevo, že jaro vypuklo v plné kráse – čerstvě narozená kůzlata i jehňata vykouzli tu pravou předvelikonoční atmosféru.

Velikonoční zdobení

Takže honem do přípravy velikonočních dekorací. A kam jinam si jít vyrobit věnečky, obarvit kraslice nebo se naučit plést pomlázku než do společenského sálu, kde bylo pro zájemce připraveno nepřeberné množství velikonočního materiálu na druhý ročník velikonočního zdobení. Všechny příchozí (a přišlo na 40 dětí se svým doprovodem) přivítaly řady vyrovnaných bedýnek a přepravek s proutím, skořápkami od vajec, perníčky, minivajíčky, hnízdečky, perníčky, barvičkam, no prostě všeho, co by dalo použít při výrobě velikonočních dekorací. Všechny tyto „polotovary“ připravily pro děti paní Marcela Štěpánková – perníčky a paní Eva Patrasová – zdobení všeho druhu. A došlo i na ukázkou tradičních řemesel – letos zájemce učil plést pomlázku pan Hucek, kterého zlanaly na tuto akci členky kulturní komise při jarním setkání seniorů. Nutno říct, že

ani neprotestoval. A tak se zájemci z řad malých i velkých mohli seznámit s další lehce pozapomenutou velikonoční tradicí, pletení pomlázek, a po loňské ukázkce zdobení kraslic horkým voskem, které předváděla paní Vyskočilová, se opravdu těším, co se naučíme napřesrok.

Duben se chýlí ke konci, na kterém na nás čeká každoročně upalovaná místní čarodějnice. Nejdřív ale je potřeba v pondělí pomlázkou vyprá-

šit sukně všech svých maminek, manželek, sester, sestřenic, tet, tchýní, snach, švagrových, milenek a kamarádek, aby v příštím roce neuschly a jen vzkvétaly. Letošní velikonoční pondělí připadlo díky prvnímu jarnímu úplňku na jeden z nejpозdějšých termínů, kte-

rý skoro může být, slavilo se až 25. dubna. Tradice řehání se zatím stále neobnovila a tak chodili po vsi jen malí a o kousek větší koledníci, aby u vrátek domů zaspívali Hody, hody doprovody a dostali „pomlázku“ ve formě malovaných vajíček, jejich čokoládových bratříčků či jiné sladké pamlsky (které jim maminky přes rok nechtějí dopřát ☺).

Vítání přezletických občánků

onová, aby ve své slavnostní řeči přivítala do obce nově narozené občánky, jimž popřála do života jen to nejlepší a hlavně hodně rodičovské lásky. Zároveň jim slíbila, že se bude ve všech sil snažit zlepšovat další a další věci potřebné pro spokojený život v obci jako je mateřská škola, nové silnice i chodníky apod. Potlesk jí byl odměnou a po druhém kytarovém vstupu

A pokračujeme letem kulturním a společenským světem dál – v sobotu 7.května se vítali přezletičtí občánky s rokem narození 2010. V tomto roce se u nás narodilo 17 dětí, z toho jedna dvojčátka, a všichni byli spolu s rodiči i prarodiči pozváni do společenského sálu, aby je paní starostka přivítala mezi Přezletíky.

Na dlouhém stole u pódia byly připraveny pamětní listy a malé krabičky ve tvaru zvířátek, které skrývaly zlaté přívěsky se známením zvěrokruhu. Pod oknem se kolé-

bala panenka v kolíbce, která nedala mnoha větším dětem spát – co to tam vlastně leží za dítě, že by to byl další bráška či sestřička?

Všechny přítomné přivítala paní Hanzlíková a následovala první část kytarového minikoncertu v podání Adama Hanzlíka a jeho učitelky paní Tani Klanské. Pak se už mikrofonu chopila starostka obce Veronika Vreci-

byli přítomni tatínkové vyzvání k pomoci „bouchnout“ šampaňské pro nezbytný přípittek na zdraví všech a hlavně dětí.

Skupinové foto před vzrostlým smrkem na miniprostranství před obecním úřadem se muselo málem fotit na několikrát; tolik dětí a dospělých se pořád nemohlo vměstnat na jednu fotografii. Letos to ještě dobře dopadlo, ale bude-li dětí přibývat, nevím nevím, kde se za rok vyfotografujeme.

Rodinné odpoledne

V sobotu 28. května těsně před polednem začal na fotbalovém hřišti u rybníka čilý ruch – stavěly se stany, trampolína, zatloukaly se kůly pro lanové bludiště, natahovaly se kabely pro dýdžeje a na své místo v rohu hřiště přijela hasičská nablýskaná tatra; připravovalo se první rodinné odpoledne v Přezleticích. Sice byla zábava připravená hlavně pro děti jako dárek k jejich blízkému se Dni dětí, ale vzhledem k tomu, že ti menší přijdou vždy s doprovodem, vymysleli organizátoři něco malého pro maminky i tatínky. A vůbec nevadilo, že to bylo třeba jen káva nebo pivo.

Po 15. hodině se začaly na hřišti objevovat první skupinky dětí, které se zvědavě rozhlížely po barevných balónkách, hasičském autě a hlavně TRAMPOLÍNĚ. Hurá, kdo tam bude dřív! A už se skákalo a skákalo a skákalo

do kelímků, dát gól ne nohou, ale naplněnou lahví, prolétat se lanovým bludištěm, „hasičskou stříkačkou“ vodu v rybníce a nebo se svést na jezdeckém koni (v kočáru bohužel ne – Ivánek, kterého moc trápily bolavé nohy, se na děti díval už jenom z koňského nebe).

Ve čtyři hodiny na-

stoupila na travnatou plochu Johanka Janů a předvedla street dance skoro jako profesionální tanečnice. Krátce po jejím vystoupení přišel čas na letošní překvapení – PŘÍSEL KOUZELNÍK! S hodinovým programem přijela mezi děti Cecilka a přivezla si pomocníky – drezérku psů a kouzelníka. Děti se zapojovaly do cvičení, pomáhaly kouzlit, tleskaly skákajícím a tančícím pejskům, kteří za své kousky sklídili potlesk skoro jednoho sta párů dětských ruček (ti nejmenší koukali spíš s pusou dokofán) a ani dospělí se v potlesku nenechali zahanbit. Na závěr vystoupení se děti snažily z nafukovacích „párečků“ vytvořit třeba pejska.

„Párečky“ sice většinou popraskaly, ale na všechny malé a velké čekaly u ohniště pro změnu buřty a za chvíli se kolem sportoviště linula vůně opékaných špekáčků. Však už taky všem vyhládl.

Odpoledne jako malované uteklo jako voda a tečka na závěr v podobě pečených buřtů byla tou správnou přezletickou tečkou za akcemi pro rodiče a děti. A vlastně nejen pro ně, protože na hřiště přišel na chvíli i pan Tupálek, který by mohl pro mnohé být spíš pradědečkem, a úsměv na jeho tváři, když pozoroval hemžení „špuntů“, byl skoro zářivější než sluníčko občas schované za mraky.

Všichni milí organizátoři – velké díky za báječné odpoledne, které určitě nebylo toto léto poslední, že? **LC**

...málem z toho byla bitva, kdo půjde skákat teď.

Naštěstí se dal čas využít jinými atrakcemi – třeba malováním obrázků na obličej, takže během odpoledne se po hřišti prohánělo stádo tygrů, létali motýli a berušky, plížili se piráti nebo byly tváře ozdobené jednoduchými ornamenty. Kdo chtěl soutěžit, ten mohl házet míčky

Pálení čarodějnic

Pár dnů na to, tedy přesně pět, se konalo mnohými místními i přespolními vyhledávané pálení čarodějnic. Na místě jako stvořeném pro oheň (prostranství vedle místní hasičárny) se od pátku připravovala hranice, dříví na přikládání pod čarodějnice a od sobotního rána také stánky s občerstvením tekutým i tuhým. Než však mohla pořádná čarodějnická zábava u hasičárny vypuknout, muselo se počkat na místní čarodějnice a podobnou havěť, které si po loňském vzoru daly sraz

Někoho přespolního by to určitě zcela vykojelo a možná i rozběčelo, ne však přezletické čarodějnice – ty si totiž jako jedna žena

řekly: když nám hudba nehraje, zazpíváme si prostě samy! A už se Zahradní ulicí rozléhaly písně o modrookých holkách, jak šly třeba silnicí, do zelí, nebo se hněvají, případně by chtěly tančit jen, měly vázané knihy kouzel nebo byly dlouhé jako jitrnice. S blízkým se průchodem kolem Horní návsi čarodějky lehce přitvrdily a zpívaly o vymetači malém komíníčkovi, dráteníkovi s nevyhovujícím drátem a tak. Co prostě od chásky čarodějné čekat, že? A koruny tomu milé čarodějnice daly písní „Co jste hasiči, co jste dělali?“ kterou provokativně z plných plic zpívaly při příchodu k hasičárně. Ještěže si místní jednotka dobrovolných hasičů z toho nic nedělala, ba naopak – zapálila oheň a pak už jen hasila všem přítomným žížeň zrzavým mokem.

Kdo měl hlad a neměl vlastní buřt na ope-

čení, ten si mohl tento v syrovém stavu zakoupit u stánku, kterému velel hostinský Jarda – pivo z pípy obsluhované panem Heglaselem teklo tak jak mělo, kuchař u grilu otáčel sebe i kuřečí steaky na medu, krkovicí a klobásy doslova jak čamrda a ani požadavek velkého hejna malých panáků, jež dostaly všechny čarodějnice z průvodu jako pozornost od Fandy Loučky (a hlavně na zdraví upálené kolegyně), vůbec obsluhu stánku nevyvedl z míry a pěkně

hejno srovnal na pult. Hup tam s ním. K tomu všemu vyhrávala kapela, vyhrávala zvesela všechny oblíbené country i folkové písně. A došlo i na mou z nejoblíbenějších „Hlídače krav“ od Jarka Nohavici. No a co, prostě chci mít čapku s bambulí nahoře...

Oheň hořel, tma už byla doslova čarodějná, kdy zčernalou oblohu protínaly blesky vpravo i vlevo, nejvyšší čas dát ohni letošní královnu noci – přezletickou čarodějnici. Naštěstí se upálila jen ta slaměná, takže i letos vyvázly nejvyšší zástupkyně obce se zdravou kůží. A nebo to bylo tím, že je nikdo nepoznal?

Zábava u ohně pokračovala zpěvem i tancem, nezbytným přípitkem na zdraví a tak, vše pěkně spořádaně. No aby taky ne, když nad všemi bděly oči a svaly černě oděných „beng“, tedy pořádkové služby. A samozřejmě Ludvy, který přikládal na oheň až se z něj kouřilo. (Kouřilo se z něj i druhý den, když vše uklidil kolem ohniště tak, že by nikdo nepoznal, že tu byla hranice pro letošní čarodějnickou obět.)

Žádná kulturní a společenská akce

by se neobešla bez pomoci spousty lidí, kteří připravují, zajišťují a starají se o spokojené tváře všech přítomných. Jim všem jejich „šéfka“ Olina posílá velký dík: Jitce Doležalové, Jitce Šillerové, Jarce Malé, Rudovi Novotnému, Pavlu Milotovi, Jirkovi Malému, Bédovi Doležalovi a Květě Loučkové za skvělý seniorský večer, panu Huckovi, Marcela Štěpánkové a Evě Patrasové za pomoc při velikonočním zdobení.

Kdo je kdo?

Vyluštění
na poslední
straně

□ □ □ □ □ Filatelie jako krásné hobby □ □ □ □ □

Že se vám hned vybavilo vaše dětské album, kam jste si s pýchou zařazovali známky, které jste si právě vyměnili se svým spolužákem či vám je donesla babička? A kde je mu dnes asi konec... (a nebo ty ubrousky, odznaky, obaly od žvýkaček, jo jo, to byly sbírky). Jsou ale mezi námi stále ti, kteří se filatelii věnují s menšími či většími přestávkami dodnes a tento koníček považují za skvělé zpestření svého, třeba důchodcovského, času. Jedním z nich je i pan Antonín Kraumann z Topolové ulice, který by rád svou sbírku obohatil i běžnými známkami, které i vám mnohdy na dopise nebo pohledu přijdou zajímavé, ale stejně skončí ve sběru. Budete-li mít nějakou takovou „krásku“ nebo jste dokonce sami filatelista, zkontaktujte naši redakci či přímo pana Kraumanna; vždyť udělat někomu radost určitě zahřeje každého. Jménem redakce děkujeme. LC

--- SPORTOVNÍ NOVINY ---

● Hanspaulka

Ačkoliv si naši borci v hlavní soutěži slibovali před zahájením JARA 2011, že sobě i svým fanouškům dokážou, že postup do vyšší skupiny byl zasloužený a že se budou prát o přední příčky, v polovině soutěže se pohybují na beznadějně poslední příčce a budou mít opravdu velkou kliku, jestli se jim podaří uhájit nesestupovou pozici ve skupině 6H. A přitom vše bylo krásně našlápnuté, protože po drtivé porážce 1:7 od Huňáčů se naši fotbalisté oklepali a pro změnu zase oni smetli 6:2 Jabadabadoo. Ve třetím kole sice těsně prohráli, ve čtvrtém ale zase podobným skóre vyhráli, prostě vše vypadalo na dobré cestě do středu tabulky a výš. Jenže ani výhry nepomohly z posledního místa tabulky, kde se najednou objevily hrozné minusové body. Vedoucí družstva Lukáš Kubelka si sypal popel na hlavu: „Bohužel se stala taková věc, že jsme zapomněli na pískání zápasu, trochu jsme si popletli termíny a nedostavili jsme se. Pískání je povinné, jedno jsme už absolvovali, teď to nevyšlo. Je to hrubá chyba, kterou na sebe беру já. Teď nám nezbyvá nic jiného než bojovat a zachránit se, bude to velmi složité...odečetli nám šest bodů, pokusíme se to stáhnout.“ A snaha byla znát hned v zápase se suverénním lídrem tabulky SAS Fans, se kterým společně postoupili ze skupiny 7.F, kdy na domácím hřišti sehráli Přezletičtí vyrovnanou partii a prohráli až v závěru o jediný gól na konečný výsledek 0:1.

Držme našim borcům palce, ať dokážou v dalších zápasech zabojovat a udrží se v soutěži 6. ligy, protože svými fotbalovými výkony na to jistě mají, což dokázali ziskem dalších bodů za vítězství nad Ivánkovými dětmi a jejich bodový stav se přehoupl po 7. kole ze záporných hodnot na nulu. Naštěstí soupeři o pár příček výš mají spíše zápornou zápasovou bilanci (na jejich kontě jsou 2 a 3 získané body) a do konce soutěže ještě pár kol zbývá, takže budou-li hrát naši borci alespoň tak dobře jako doposud a hlavně nezapomenou-li na nějaké pískání, věřím, že si místo ve skupině 6. H udrží.

V soutěži veteránů si sice přezletičtí po 5 kolech hověli na 9. místě, ale protože měli oproti vedoucímu týmu tabulky dva zápasy k dobru, posunuli se o příčku výš. Jejich výkony jsou tabulkově průměrné 2 vítězství, 2 remízy a 2 prohry. Tak jim držíme palce, ať chytanou střeleckou formu a zvrátí vítězství na svou stranu. A že to není vůbec neskromný cíl, dokazují úspěchy útočníků, kteří hned v 1. kole nastříleli Donu Giovannimu 6 gólů; pravda, 6 jich zase dostali, takže v zápase se střídalo skoro jako u Verdunu.

● Stolní tenis

Skončená krajská soutěž Divize 2B našemu A-týmu nepřinesla ani trošku radosti, skončilo na absolutně posledním místě s 19 prohrami

z 22 zápasů. Družstvo bohužel sestupuje do nižší soutěže a díky 12. místu nedostalo ani možnost jako týmy z 8. až 11. místa zahrát si play out o druhou sestupovou příčku. Tak snad rok příští přinese „áčku“ lepší výsledky.

Okresní přebory všech tříd dopadly pro Sokol Přezletice podstatně lépe – v 1. třídě si „běčko“ vybojovalo s Řičanami vítězství v přímém boji o 6. místo.

Ve třídě 2. Naše „céčko“ bojovalo o druhou příčku s týmem Čelákovice a bohužel prohrálo; přesto je bronzový stupínek hoděn, z řad nás zpravodajových diváků, obdivu.

„Děčko“ ve 3. třídě skončilo na pohodovém 5. místě.

Mládežnických turnajů se se střídavými výsledky zúčastňují POUZE dva hráči ve věku 12 let.

Oddíl stolního tenisu je vlastně poslední fungující družstvo TJ Sokol Přezletice, které jméno naší obce propaguje za hranicemi okresu i kraje. Jak to bude ale fungovat dál, nad tím se zamyslel i vedoucí oddílu a zároveň stále aktivní hráč pan Stanislav Teplý: „Když jsme měli základnu v přezletickém kulturáku, nebylo o členy oddílu nouze, kdo nedělal gymnastiku nebo jiné cvičení, ten hrál ping pong. Problém nastal, když se kulturák vrátil v rámci restituace a my byli nuceni hledat jiné útočiště, bohužel někde v okolí. Nakonec jsme zakotvili ve Vínově a v podstatě jsme se stali i členy tamního Sokola, ačkoliv hrajeme pod názvem TJ Sokol Přezletice; on se náš Sokol tak nějak vytratil do ztracena. Druhý problém je s novými členy našeho oddílu, protože my „starší“ patříme spíše k veteránům, naše děti (aktivní hráči) také odrůstají a mezi ostatními dětmi není o náš sport tak velký zájem. I když paradoxně nám pomohlo i založení badmintonového oddílu v místní škole, protože oba sporty jsou si dost podobné a koho nebyl badminton, ten přišel k nám na ping pong. Pravda, jsou to dva 12-tiletí kluci, kteří hrají turnaje okresního přeboru.“

Ačkoliv byl oddíl stolního tenisu TJ Sokol Přezletice malý, přesto jeho mladí hráči dosáhli historicky dvakrát skvělých úspěchů a poráželi děti z velkých oddílů Brandýsa i Čelákovice. Když se sejdou dobrá parta, tak jde všechno líp a je jedno, jestli to bylo před 20 lety nebo 6 roky. „Za každého mluví jeho sportovní výsledky a je-li hráč skutečně dobrý, snažíme se vytvořit i podmínky pro růst třeba v krajském středisku pod vedením kvalitních trenérů. Třeba Ondra Havazík toho využil a hrával turnaje na celorepublikové úrovni“, povzbudil mladé hráče pan Teplý.

A já dodávám – mládeži, zkuste třeba jiný sport než florbal nebo zevling a zkuste popohnět praporek přezletických úspěchů ve stolním tenise zase o kousek dál.

● Sportovní střelba

Od dubna začala příprava na letní malorážkovou sezónu na střelnici ve Ctěnicích. Bohužel se do tréninků nezapojil Patrik Štoviček, který se původně chtěl po odfeknutí mistrovských závodů ve střelbě ze vzduchové pušky věnovat jen malorážce, ale nakonec opustil oddíl úplně. Naopak vzduchovce i v létě zůstala věrná Kristýna Slavotová, která po loňské neúspěšné vydařené malorážkové sezóně chce letošní rok věnovat pouze střelbě ze vzduchové pušky. Tréninku se věnuje doma ve své „privátní“ střelnici, kde jednak trénuje nasucho, ale i střelbu na lehce zkrácenou vzdálenost (8m). Během jara i léta se zúčastní kontrolních závodů juniorské reprezentace a v prostředí velkých závodů se jí podaří třeba nalézt klíč k postupu na medailové příčky. Držíme palce.

Malorážková sezóna má pěkně našlapanou termínovou listinu, ale naštěstí se v ní našlo místo i pro dvě velké ceny Přezletic. Letošní Jarní cena se konala 21.května a prvně byla hlavní soutěž na 3x20 ran vleže vypsána jako soutěž „O putovní pohár starostky obce Přezletice“. To byla pro všechny, a zejména místní závodníky, velká výzva. Absolutním vítězem se k velké radosti všech přítomných

Přezletáků stal Jiří Novák, vnuk trenéra mládeže našeho oddílu pana Jiřího Nováka, s nástřelem 591 bodů. O pouhý jediný bod porazil druhého Zdeňka Čadka, který ač Čech tak střílí v banskobystrické Dukle.

Starší dorostoveckou kategorii ovládl Adam Cipro a pomyslnou bronzovou medaili získal Jakub Král. Mladší dorost zastupovali naši tři mladíci, kteří zde sbírali další zkušenosti pro svou zatím hodně krátkou střeleckou kariéru. Martin Doubek obsadil 8. místo, Jakub Hron 13., Tomáš Král 15. a poslední 17.místo obsadil teprve jedenáctiletý Antonín Hřibál.

Hlavně neusnout na vavřínech a i přes letní prázdniny se účastnit nejen závodů, ale pravidelně i trénovat, protože bez dřiny na cvičišti nemůže být lehkou na bojišti. LC

Kdo zabil mladou baronku?

Není už noc a ještě nezačal den, ranní mlha se líně převaluje kolem stáří zkroucených stromů zámeckého parku, mezi jejichž rosou splenými listy se občas objeví temně kovový odlesk hladiny zámeckého rybníčku. Najednou se z rákosí zvedne s pronikavým křikem kachna a za svištlivého zvuku svých křídel odletá kamsi kolem zámecké věže k prameništi potoka. Náhlý porыв větru odkryje větve nad rybníčkem a obnaží hladinu v celé její neposkvrněné nahotě. Je ale skutečně neposkvrněná? HU! Hladinu čeří havraní vlasy, které stihly již proschnout a na zádech plovoucího těla vytváří bizarní změt' kadeří. Opodál sedící mohutný pes má výraz naprosté odevzdání a s zuřivým štěkotem ožívá až s příchodem nočního hlídače... „Pomoc, vražda“ rozčísne pomalu nastupující den pronikavý výkřik.

Stopy ukazují

do stájí...

„Kdo zabil mladou baronku a proč?“ byla první myšlenka Kriminálky Anděl, když dorazila na místo činu do zámecké zahrady Ctěnického zámku. Po důkladné prohlídce okolí nalézá mokré barončiny boty v šatně vedle koňských stájí. Že by byl pachatel z jezdeckého oddílu a nebo by se skrýval pod rouškou správce zámku nebo kustoda zdejších sbírek?

Není to ani ten, onen či ani ta, je to pouze jedna z epizod novácké Kriminálky Anděl, která se v roce 2009 natáčela v areálu Ctěnického zámku a přilehlých prostorách stájí

zdejší jezdecké společnosti. Mnoho Přezletáků bylo určitě jeden dubnový pondělní večer velmi překvapeno, že za jejich humny se odehrál kriminální čin jako hrom. „Natáčení probíhalo jen pár dnů a nijak nenarušilo běžný chod našich stájí. Profesionalita celého štábu mi dovolila v klidu postávat jen v prostanství za kamerou, naše koně byli absolutně v pohodě“, řekl mi pan Cyril Neuman z Jezdecké společnosti Ctěnice. Jeho slova potvrzuje i kustodka zdejší kočárovny paní Havazíková: „Všichni filmaři byli velmi milí a natáčení probíhalo v příjemné atmosféře. I v prostorách zámku a expozice kočárů, kam se běžný návštěvník nedostane, se jednotlivé záběry pořizovali s maximálním ohledem na zvější sbírky.“

Zatím se zdejší zámek mohl pyšnit po své rekonstrukci tím, že se stal stále víc a víc vyhledávaným místem snoubenců, aby si v kapli Ctěnického zámku řekli své ano a uchovali vzpomínku na tento slavnostní den fotografiemi, na jejichž pozadí je zámecká věž s hodinami. S hodinami, které zrovna odbíjely poslední vteřiny života mladé hraběnky, než se její nit života přetrhla po násilném utopení v místním rybníčku. No ještěže to bylo jenom v televizi. ☺

Černá kronika LČ

--- Pes, věrný přítel člověka ---

Chtěla bych zde zvláště vyzdvihnout slova VĚRNÝ a PŘÍTEL. Přítel je ten, kdo nám projevuje náklonnost a porozumění, chová se ohleduplně a chce i pro svého přítele to nejlepší. Důležitá je také vzájemná upřímnost, důvěra a schopnost empatie. Věrnost znamená dlouhodobou pevnost a spolehlivost nějakého vztahu. Prostě máme-li někoho rádi, chceme s ním logicky trávit čas a jeho společnost nám je velmi milá. To platí i o vašem čtyřnohém příteli – psovi. Bohuže, ale jak je vidět, ne vždy.

Hurá, máme nový dům, zahradu, pořídíme si k tomu všemu psa. První krok budoucího majitele vede do atlasu psů a vybírá si rasu, která se k němu bude hodit nejvíce. Je zvláštní, že se spíš nezajímá o to, co všechno péče o pejska obnáší a co jeho nový přítel bude potřebovat. A že toho bude hodně!

Nový kamarád, v našem případě pes, je smečkové zvíře a jeho základní životní potřebou je žít ve SPOLEČNOSTI OSTATNÍCH a vůbec nezáleží na tom, jestli je to společnost psů a nebo lidí; důležitá je prostě smečka. A tu mu noví majitelé nahrazují a pejskovi ji plně akceptuje. Co ale neakceptuje, to je nedob-

rovolná SAMOTA. Samota, kterou může být i pobyt na zahradě, celý den, sám, bez smečky, nelze se pak divit tomu, že v tomto nedobrovolném vyhnanství pes přestává být přátelským společníkem. Vždyť i ve dvou se to lépe táhne.

A nejlépe „se táhne“ na procházku, kde si pes „přečte své noviny“, přijde do kontaktu s jinými psy i lidmi, protáhne si tělo. Ale hlavně je spolu se svým přítelem, páníčkem, kterého si hlídá jako ostříž, i když se to mnohým nezdá. Kdyby pejsci mohli mluvit, to by se jejich majitelé divili, jak je mají jejich čtyřnozí kamarádi přečtené. To je přece jasné, že pes ze svého pelíšku af na verandě nebo v pokoji sleduje každodenní cvrkot domácnosti, i když přitom vypadá že spí...

Je ale spousta psů, kteří si tenhle cvrkot nemohou užít, protože jsou od své smečky odloučení – uvázaní u boudy, zavření v kotci. Tam ale ve 21. století nepatří, protože jak krásně napsal šéfredaktor Našeho regionu „Pes je naším nejlepším přítelem, chce a musí žít s námi. Kdo to nechce akceptovat, ať si ho raději nepořizuje. Ušetří tím trápení zvířeti i sobě.“ LČ

NEFORMÁLNÍ UPOZORNĚNÍ

V rámci pokračujících příprav pro zřízení „provizorní“ Mateřské školy Přezletice se sídlem v budově bývalé základní školy ve Vnoři obec připravuje vyhlášení konkurzu na ředitele/ředitelku MŠ – více úřední deska.

Zároveň bude potřeba zajistit i další pedagogické pracovníky, jejichž počet bude upřesněn podle velikosti MŠ.

V případě zájmu kontaktujte o bližší informace místostarostku obce ing. Ludmila Červínovou, tel.: 286 852 133, 724 190 211, mistostarosta@prezletice.cz

Zeptali jsme se za vás...

Dnešní dotazy zaměříme hlavně na komunikace, a to průtahové i místní:

První otázku položíme místostarostce obce: **Proč mají jezdit nákladňáky zrovna Topolovou?** Všichni jistě dobře znáte stav našich místních komunikací, které se daří jen pozvolna kompletně rekonstruovat, některé se ale jen opravují. To je případ ulice Ctěnické, která sice dostala nové obrubníky a asfaltový koberec, ale zůstala bez kvalitního „kufru“ (přesný případ rčení „navrch huj, vespod fuj“). Chceme-li ji uchovat co nejdéle v kvalitním stavu, nemůžeme na ni pouštět nákladní auta, která ponejvíce zásobují stavby v Okálově a musíme pro ně najít jinou trasu. Vzhledem k tomu, že se stavby pomalu a jistě chýlí ke konci a na nové už v této lokalitě není místo, vyznačili jsme objížďku ulic Topolová, která má parametry i pro těžké nákladňáky, a ulici Akátová, jež na rekonstrukci teprve čeká. Omlouváme se všem obyvatelům dotčených ulic, že okolo nich budou občas jezdit nákladňáky a zároveň věříme, že celou situaci pochopí.

P.S. A už by se nemělo stát, že do Akátové zabloudí nějaký tirák, který se zcela mimořádně držel dopravních značek a na Horní návsi odbočil z Veleňské v domnění, že oranžová značka platí pro všechny nákladňáky, tzn. i pro ty, co naši obcí od cukrovaru jen projíždějí.

Omezení rychlosti automobilů v obci to je skutečný boj s větrnými mlýny. A přitom by to bylo tak jednoduché, stačilo by sledovat tachometr, své okolí a hned sundat nohu z plynu. Skutečně jsme nepostavili závodní dráhy, ale snažili jsme se zlepšit kvalitu bydlení, tak si toho, prosím, važte. Nedokážete-li to, zkuste si alespoň představit, že právě kolem vašeho domu vede rovný hladký úsek ulice a nějaký „pitomec“ tam jezdí jako závodník! A vy stojíte venku s kočárkem, druhé dítě je na odstrkovadle a okolo nohou se vám motá pes.

Opět jsme psali na Kraj náměstkovi pro dopravu panu Povšíkovi a chtěli znát termín zahájení hejtmanem **slibované rekonstrukce krajských silnic**. Náš dopis zůstal bez odpovědi, tak jsme žádali další dopisem o odpověď. Tentokrát jsme ji dostali s vysvětlením, že „jsou se stavem svých komunikací detailně seznámeni a ani oni ho nepovažují za uspokojivý“. Vida! Dále se odkazovali na obcí vypracovanou studii, která skutečně řešila silnice jako celek (včetně chodníků, vjezdů a dešťové kanalizace) a tudíž cena rekonstrukce vystoupala na „pěkných“ 38,5 milionu korun – jenže nějak pozapomněli uvést, že Kraje se týká pouze rekonstrukce vozovky (24 mil) a ostatní náklady si řeší obec (dotace). S odkazem na

celkovou sumu je rekonstrukce na základě jejich dnešní finanční situace pro Kraj nerealizovatelná (aby ne, poplatky na žákovské jízdě apod. něco spolykají), proto opět budou silnice OPRAVENY v rámci běžné údržby v podobné výši jako loni tj. 200 000 korun. Takže holt zase vyletí oknem, povzdechnou si mnozí z vás, kteří měli tu čest na vlastní oči pozorovat četnu správy a údržby silnic, jak „odborně“ opravují naše výtluky. Ale lepší zpráva – podle cestmistra v červnu dorazí „turbo“ a možná v létě dodělá zbytek oprav po zimě, které mají být, dle slov SUSky, hotovy do konce května. To nějak nesedí, ne? Naštěstí si toho (během přípravy Zpravodaje) všimli i na SUSce a „turbo“ nám s větším či menším úspěchem brázdilo obec již od 20. května

Ale protože nechceme jen kritizovat, nabídlí jsme dalším dopisem Kraji jistou spoluúčast na rekonstrukci – necháme na vlastní náklady vypracovat projektovou dokumentaci, do které se pokusíme začlenit možnou ucelenou etapizaci jednotlivých částí průtahu obcí. Tím by mohli konečně zrekonstruovat nejvíce zatíženou Vnořskou, což je vlastně relativně nejkratší úsek silnic ve vlastnictví Kraje na území obce. O reakci Kraje vás budeme průběžně opět informovat.

Lída Červínová

Spravujeme i vaši obec. A čím přispějete vy?

- **odstraňte spadlou omítku, cihly nebo kameny z vašich plotů, které padají do zelených travních pásů; ničí se nám jak nože u sekaček, tak i plechové kryty (rozbitá sekačka = neposekaná tráva)**
- **důsledně zmenšujte všechny krabice a plastové láhve; ušetřete prostor v kontejnerech, ale i peníze obci (a tím i sobě).**
- **ukliďte po svých miláčcích; papírové sáčky jsou umístěny na všech odpadkových koších (je možné na základě vašich zkušeností umístit další).**
- **používáte-li pro své auto jako parkoviště zelené pásy v horní části ulice Zahradní a na ni kolmých Modřínová, Habrová, Javorová a vlastně i Jasmínová, o toto místo se i starejte; není možné, abyste svoje vozidlo přestěhovali na právě posekanou trávu a nechali tak „ostrůvek“ vzrostlé trávy být.**
- **rozmohlo se „vykrádání“ modrých kontejnerů na papír; po obci se pohybuje bílá Felicie kombi, jejíž posádky vyhazuje vše ven a nepotřebně nechá ležet okolo kontejneru – uvidíte-li toto či jiné auto, nahlaste nám jeho poznávací značku, případně „pachatele“ vyfoťte, my se postaráme o zbytek**